

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): **Jan Brodníček**

Název práce: **Green Party of England and Wales jako opoziční strana v britském politickém systému, 1999-2011**

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci v rámci instituce): PhDr. Zuzana Kasáková, Ph.D.

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Autor si pro svoji diplomovou práci zvolil velmi zajímavé téma. Zabývá se problematikou Green Party of England and Wales, konkrétně jejími cíli a strategiemi, které tato strana volí, aby se dokázala prosadit ve volebním klání na národní úrovni. Takto formulovanou hlavní výzkumnou otázku práce lze akceptovat, méně již ale je dílčí otázku, která dle formulace bude sledována jakoby dodatečně, a to jak chování této strany vypovídá o „vývoji vlastností britského politického systému“ (s. 10). Rovněž se lze zamýšlet nad formulacemi dvou hypotéz. Zejména v případě druhé hypotézy není jasné, jak souvisí s hlavní výzkumnou otázkou práce. Autor zmiňuje, že strana „logicky“ klade „důraz na význam lokální a nadnárodní úrovně vládnutí“, a má tak tedy „potenciál při dalším přenášení pravomocí z národní úrovně rozšířit svůj politický vliv a z tohoto důvodu se soustředí primárně na ně“ (s. 10). Autor navíc nespecifikuje, jaký přenos pravomocí má na mysli a jak souvisí s rozšířením politického vlivu. Tato otázka vyvstává zejména s ohledem na komplikovanost fungování nadnárodní úrovně, kterou má autor na mysli úroveň evropskou. Rovněž se lze pozastavit nad tím, proč autor hovoří o lokální úrovni a opomíjí úroveň regionální. Tyto nesrovnalosti jsou bohužel určující pro další zpracování práce.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Autor práci ukotvuje v teorii opozice Roberta Dahla. Zdůvodnění, proč tak činí lze akceptovat. Na druhé straně není jasné, proč při pokusu o definiční vymezení strany opomíjí typologie, které definují strany z hlediska jejich cílů (např. office-seeking party, policy-seeking party, vote-seeking party), zejména když cíle strany jsou brány jako jeden z hlavních aspektů práce a úzce souvisejí také se strategií strany. Velmi omezeně je toto zmíněno v rámci Dahlovy typologizace (s. 21). Není také jasné, proč je do dílčích teoretických konceptů zasazeno víceúrovňové vládnutí (MLG) jako takové, když autor s ním v práci příliš nepracuje kromě obligátní zmínky a popisu chování strany na různých úrovních politického rozhodování. Pokud vůbec toto v práci zmiňovat s ohledem na hlavní cíl práce, kterým je fungování strany na národní úrovni, vhodnější by bylo využít teoretičtější práce analyzující roli stran na více úrovních rozhodování než MLG jako takové. Metodologie je zmíněna velmi stručně, autor hodně prostoru věnuje popisu typu práce. Práce je celkem logicky strukturována, není ale jasné, proč u kapitoly šest je nevolební strategie rozdělena na dvě na sebe nenavazující kapitoly. V kontextu výše zmíněného se lze zamýšlet nad vhodností zařazení lokální a nadnárodní úrovně a opominutí regionální úrovně, přestože autor o procesu devoluce hovoří. Velice stručně je regionální úroveň zmíněna v rámci lokální úrovně. Argumentace práce je místy zjednodušující a nedostatečně rozvedena. Např. na s. 17 zmiňuje, že strana si vytvářela tlak na vládnoucí strany, ale blíže tuto tezi nerozvíjí. Nebo na s. 63 hovoří o tom, že strana „se logicky soustředí na lokální a nadnárodní úroveň, kde jsou její šance větší. Případný úspěch na těchto úrovních pak může zúročit na úrovni národní“. Jakým způsobem ale autor již nezmiňuje. Určité vysvětlení, byť velmi stručné autor nabízí až v další části práce. Na s. 71 hovoří o zvyšování členské základny, ale hlouběji nevysvětluje proč k němu docházelo. V souvislosti se zpracováním šesté kapitoly by bylo také vhodnější, kdyby autor využil práce, které se obecně vnitřní organizací a strukturou stran zabývají, a mohl tak svou argumentaci lépe podložit. Přílohy vhodně práci doplňují. Jen není jasné, proč je zařazena Příloha č. 2, když schéma, které je jejím obsahem, je v práci uvedeno dokonce dvakrát. Rovněž terminologické vymezení strany by si zasloužilo hlubší pozornost. Vhodné by bylo odkázat na texty autorů, které se britskými politickými stranami v českém prostředí zabývají (např. prof. Říchové). Zvláště také působí skutečnost, že autor se věnuje straně, která působí v Anglii a Walesu, ale až na s. 65 zmiňuje, že velšská odnož má autonomní postavení. Tato skutečnost by měla být rozebrána mnohem dříve a měla by se projevit také při analýze cílů a strategie strany.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Práce je psána srozumitelným jazykem, místy autor používá výrazy, které nejsou pro tento typ práce právě nejvhodnější (např. s. 90). Práce s citacemi by si zasloužila větší pozornost, neboť některé zdroje nejsou citovány správně (např. poznámka č. 153 na s. 51 či poznámka č. 204 na s. 66).

Za zásadní problém lze ale považovat špatné členění primární a sekundární literatury, což by se v případě posluchače magisterského studia stávat nemělo. S ohledem na téma práce nelze teoretické knihy a články považovat za primární zdroje, obdobně tomu je v případě tzv. Research papers britského parlamentu, které svým charakterem jsou sekundárním zdrojem.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Celkově lze konstatovat, že autor se nedokázal vyrovnat s mnohvrstevnatostí britské politiky. S ohledem na skutečnost, že hlavní výzkumnou otázkou byla situace na národní úrovni, která se vyznačuje specifickým volebním systémem, postrádalo autorovo zdůrazňování jiných úrovní rozhodování celkem smysl. Pokud by tyto úrovně byly brány v kontextu analýzy národní úrovně, dalo by se jejich začlenění akceptovat, ale způsob jaký autor zvolil, nebyl příliš šťastný.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLÍŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Spolupracuje Green Party of England and Wales s jinými zelenými stranami v rámci Spojeného království ve volbách do britského parlamentu?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA
(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

I přes uvedené výhrady lze práci k obhajobě doporučit a ohodnotit stupněm dobře.

Datum: 18. 6. 2013

Podpis:

Pozn.: Hodnocení píše k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo příložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.